

Posudek školitelky na bakalářskou práci Kristýny Šulcové „Proces coming outu u pedofilních mužů“

Předložená práce se zaměřuje na dosud velmi málo zkoumané téma týkající se procesu coming outu u pedofilních mužů. Přestože je coming out v posledních letech jedním z aktuálních oblastí výzkumu a na toto téma bylo publikováno již mnoho výzkumů, prakticky většina z nich se zabývala tímto procesem v kontextu homosexuální orientace. Kristýna si ve své práci ale klade otázku, jak vlastní coming out prožívají pedofilní jedinci.

Práce je jasně rozdělena na teoretickou a empirickou část. V teoretické části se autorka na cca čtyřiceti stranách zabývá definováním a vymezením pojmu parafilie a pedofilie, dále jak na pedofilii pohlíží dnešní sexuologie, jak na ni pohlíží dnešní společnost a poslední kapitola v teoretické části práce je věnována samotnému procesu coming outu. Jak v teoretické, tak empirické části pracuje s relevantními primárními i sekundárními zdroji, přestože sekundární zdroje v práci převažují. Teoretickému ukotvení by také prospělo lepší strukturování textu a některé kapitoly by si zasloužily podrobnější rozpracování, protože autorka se daných témat dotýká pouze okrajově a v nynějšího čtenáři moc nevysvětluje (např. kritika diagnostických manuálů, etiologie pedofilie apod.) a pro samotnou práci to působí rušivým dojmem.

Teoretickým úvodem si studentka otevírá cestu k samotné empirické práci, která spočívala v analýze 27 rozhovorů s pedofilními muži mezi 19 – 56 lety. Samotné polostrukturované rozhovory byly primárně sesbírány v rámci jiného mezinárodního výzkumu zaměřeného na pedofilní preference, který v České republice zaštituje Národní ústav duševního zdraví a Fakulta humanitních studií. Empirická část pak naplnila hlavní cíl této práce, její výsledky ukazují, že pedofilní preferenci si většina mužů začala uvědomovat v době puberty. Rovněž se ukázalo, že proces vnitřního coming outu ve většině případů trval několik let. Vnější coming out někdy neproběhl vůbec.

Práce má jasně definované cíle, empirická část působí uspořádaně, jen je škoda, že autorka z časových důvodů nemohla lépe zpracovat diskuzi, která je z větší části spíše než diskuzí opětovnou sumarizací (byť zajímavých) výsledků.

Vzhledem k tomu, že předkládaná práce nemá žádné závažné formální nedostatky, práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze 19.9.2017

Mgr. Klára Bártová, Ph.D.
Fakulta humanitních studií, UK